

Sırdan Açıklamaya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Dan. 2:1–16, Elç. 17:28, Dan. 2:17–49, Mez. 138, Yu. 15:5, Yas. 32:4, 1Pe. 2:4.

HATIRLAMA METNİ: “[Daniel] şöyle dedi: ‘Tanrı’nın adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!’” (Daniel 2:20).

Grönland’ı çevreleyen denizlerde çok çeşitli boyutlarda buzdağları bulunur. Bazen küçük buz kütleleri bir yöne doğru yüzerken, devasa buzdağları farklı bir yöne gider. Bunun sebebi, küçük buzları yüzey rüzgârları sürüklerken, dev buz kütlelerini ise derin okyanus akıntılarının taşımasıdır. Tarih boyunca ulusların yükselişlerini ve çöküşlerini düşündüğümüzde, yüzey rüzgârlarıyla okyanus akıntılarının açıklanmasına benzer olduğunu görürüz. Rüzgârlar aynı insanın istekleri gibi değişken ve öngörülemez olan şeyleri temsil ediyor. Fakat bu fırtınaları ve kasırgaları aynı anda idare eden, okyanus akıntularından bile daha kuvvetli ve onlara çok benzeyen başka bir kuvvet. Bu, Allah’ın bilgece ve mutlak amaçlarının kesin hareketi. Ellen White’in dediği gibi, “Kendileri için belirlenen yolun engin devranındaki yıldızlar gibi, Allah’ın amaçları için de hiçbir acele ve gecikme söz konusu değildir.”—*Çağların Arzusu*, s. 32. Her ne kadar ulusların, ideolojilerin ve siyasi partilerin yükselişleri ve çöküşleri sadece insan hevesine bağlı olarak gerçekleşiyor gibi görünse de, Daniel 2. bölüm insanlık tarihini büyük finaline doğru götürenin aslında Göğün Tanrısı olduğunu gösteriyor..

*18 Ocak Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Her Yerdeki Varlığı

Daniel 2:1–16 ayetlerini oku. Rabb'in krala gösterdiği düş yüzünden İbraniler nasıl bir krizle karşılaşılıyorlar?

Eski dünyada düşler çok ciddiye alınır. Bir düş kötü bir his bırakırsa, çoğunlukla yaklaşmakta olan bir felakete işaret eder. Dolayısıyla, Nebukadnessar'ın bir düşten dolayı ve işleri daha da kaygı verici bir hale dönüştüren şekilde bu düşü artık hatırlamıyor oluşu yüzünden çok sıkıntılı olması anlaşılabilir. Babilli uzmanlar tanrıların düşlerin yorumunu açıklayabileceğine inanıyorlardı, fakat Daniel kitapçığındaki bu düş söz konusu olduğunda uzmanların yapabileceği bir şey yoktu, zira kral düşü unutmıştu. Düşün içeriği kendilerine açıklansa, kralı memnun edecek bir yorum bulabilirdi. Fakat bu benzeri görülmemiş durumda, rüya uzmanları krala rüyasının ne anlama geldiğini söyleyemediklerinde, şu gerçeği kabul etmek zorunda kaldılar: “İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur” (Dan. 2:11).

Eski dünyada düşler çok ciddiye alınır. Bir düş kötü bir his bırakırsa, çoğunlukla yaklaşmakta olan bir felakete işaret eder. Dolayısıyla, Nebukadnessar'ın bir düşten dolayı ve işleri daha da kaygı verici bir hale dönüştüren şekilde bu düşü artık hatırlamıyor oluşu yüzünden çok sıkıntılı olması anlaşılabilir. Babilli uzmanlar tanrıların düşlerin yorumunu açıklayabileceğine inanıyorlardı, fakat Daniel kitapçığındaki bu düş söz konusu olduğunda uzmanların yapabileceği bir şey yoktu, zira kral düşü unutmıştu. Düşün içeriği kendilerine açıklansa, kralı memnun edecek bir yorum bulabilirdi. Fakat bu benzeri görülmemiş durumda, rüya uzmanları krala rüyasının ne anlama geldiğini söyleyemediklerinde, şu gerçeği kabul etmek zorunda kaldılar: “İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur” (Dan. 2:11)

İlahiyatçılar Allah'ın “her yerdeki varlığından” bahsederler, öyle ki Allah yaratılıştan ayrı olmasına rağmen, yine de ona çok yakın olabilir. Allah'ın kral Nebukadnessar'a bir düş vermesi, O'nun bize ne kadar yakın olabileceğine dair bize ne öğretiyor? (Ayrıca bkz. Elçilerin İşleri 17:28.)

Dua

Daniel derhal üç arkadaşını dua etmek için bir araya toplayarak, Allah düşü açıklamazsa idam edileceklerini söyledi. Büyük bir sorunla karşılaş-tığımızda, Tanrımız'ın en çözülemez sorunları bile çözebilecek kadar yüce olduğunun da farkına varmalıyız.

Daniel 2:17–23 ayetlerini oku. Burada hangi iki çeşit dua ediliyor?

Bu bölümde iki çeşit duadan bahsediliyor. İlki Daniel'in Allah'tan düşün içeriğini ve yorumunu açıklamasını istediği rica duasıdır (*Dan. 2:17–19*). Bu duanın sözleri verilmemiş, fakat Daniel ve arkadaşlarının “Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler” diye “Göklerin Tanrısı'na yakardıkları” söyleniyor (*Dan. 2:18*). Onlar dua ederken Allah ricalarına cevap veriyor ve kralın gördüğü düşün içeriğini ve yorumunu açıklıyor. Ne zaman “Göklerin Tanrısı'ndan rahmet dilesek,” burada gördüğümüz kadar çarpıcı bir şekilde olmasa da, bizim dualarımızın da duyulacağından emin olabiliriz, zira Daniel'in Tanrısı bizim de Tanrımız'dır.

Daniel ile arkadaşları Allah'ın ricalarına karşılık vermesi üzerine şükran ve övgü dolu bir duaya başlıyorlar. Allah'ı bilgeliğin kaynağı olduğu ve doğanın ve siyasal tarihin denetimini elinde tuttuğu için övüyorlar. Buradan çıkarabileceğimiz önemli bir ders var. Bir çok şey için Allah'a dua edip yalvarırken, ne kadar sıklıkla dualarımıza cevap verdiği için O'na şükredip O'nu övüyoruz? İsa'nın on cüzamlıyla deneyimi, insanın nankörlüğünün yeterli bir örneğini sağlıyor. İyileşen on kişiden sadece biri “Tanrı'yı yüceltmek için” geri dönüyor (*Luka 17:18*). Daniel'in davranışı bize sadece şükran ve övgünün ne kadar önemli olduğunu hatırlatmakla kalmıyor, aynı zamanda dua ettiğimiz Allah'ın karakterini de ortaya koyuyor. O'na dua ettiğimizde, O'nun bizim yararımıza olan şeyi yapacağına güvenebiliriz, bu yüzden her zaman O'nu övmeli ve O'na şükretmeliyiz.

138. Mezmuru oku. Bu şükran duasından, her ne durumda olursan ol Allah'a minnettar olmayı öğrenmene yardımcı olabilecek ne alabilirsin?

Heykel: Birinci Bölüm

Bu çeyrekliğin ilk dersinde, Allah'ın Zerubbabel (M.Ö. 538) ve Ezra'yı (M.Ö. 547) özel hizmetler için nasıl çağırdığını görmüştük. İkinci haftanın dersinde Allah'ın Nehemya'yı çağırdığını gördük (M.Ö. 444). Bu çağrılarını, Allah'ın ezeli bilgisıyla uyumlu bir şekilde yapıldıklarının bilincinde olmamız gerekiyor. Örneğin, Zerubbabel, Yeremya'nın peygamberlik sözünde bildirdiği 70 yıllık tutsaklığın sona ermesiyle ilgili özel bir görev için Allah tarafından harekete geçirildi.

Daniel 2:24–30. Daniel burada bizim her zaman hatırlamamızı gerektirecek kadar önemli ne söylüyor? (Ayrıca bkz. Yuhanna 15:5.)

Allah duaya karşılık olarak düşün içeriğini ve yorumunu açıklıyor. Daniel de krala gizin çözümünün “Gökteki Allah'tan” geldiğini söylemekten çekinmedi. Ayrıca Daniel düşün içeriğini ve yorumunu bildirmeden önce, yatağında uykusu kaçan kralın ifade etmediği düşüncelerini ve endişelerini de açıkladı. Bu ayrıntılı bilgi iletceği mesajın güvenilirliğini bir kez daha vurguladı, zira sadece kralın bildiği bu bilgi Daniel'e doğüstü bir güç aracılığıyla ulaşmış olmalıydı. Fakat Daniel düşün içeriğini bildirmeye başladıktan sonra başka bir krizi tetiklemeyi göze aldı, çünkü düş Nebukadnessar için pek de iyi haber içermiyordu.

Daniel 2:31–49 ayetlerini oku. Düş, Nebukadnessar'ın krallığının sonunun ne olduğunu söylüyor?

Düşte “başı saf altundan, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden” görkemli bir heykel vardı (Dan. 2:32, 33). Sonra bir taş “ayaklarından heykeli vurdu” (Dan. 2:34, KM) ve tüm yapı parçalanarak rüzgarla dağılan saman çöpleri gibi dağıldı. Daniel heykeli oluşturan farklı madenlerin tarihin akışı içinde birbirinin yerini alacak olan krallıkları temsil ettiğini söylüyor. Nebukadnessar için mesaj çok açıktı: Tüm kudreti ve görkemiyle Babil geçip gidecek ve yerini başka bir krallığa bırakacak, o krallığı da diğerleri izleyecekti, ta ki tamamen farklı nitelikte bir krallık hepsinin yerine geçinceye kadar: Ebediyen sürecek olan Allah'ın sonsuz krallığı.

İnsanla ilgili her şeyin ne kadar fani ve geçici olduğuna bak. Bu gerçek, İsa'da ve yalnızca İsa'da sahip olduğumuz büyük umuda dair bize ne öğretmeli (bkz. Yu. 6:54, 2Ko. 4:18) ?

Heykel: İkinci Bölüm

Düşü ve yorumunu tekrar oku (Dan. 2:31–49). Bu, Allah'ın dünyanın tarihini önceden bilmesiyle ilgili bize ne öğretiyor?

Nebukadnessar'ın düşüyle aktarılan peygamberlik sözü, genel bir peygamberlik sözleri taslağı oluşturuyor ve Daniel 7, 8 ve 11. bölümlerdeki daha ayrıntılı peygamberlik sözlerini inceleyenler için kullanılacak ölçüt işlevini görüyor. Ayrıca Daniel 2. bölüm şartlı bir peygamberlik sözü değil. Apokaliptik bir peygamberlik sözü, yani Allah'ın önceden bildiği ve gelecekte gerçekten meydana gelecek olan olayın mutlak bir öngörüsü.

1. Altından baş Babil'i temsil ediyor (mÖ 626–539). Gerçekten de Babil imparatorluğunun gücünü ve zenginliğini hiçbir maden altından daha iyi temsil edemezdi. Kutsal Kitap onu “altın şehir” (*Yşsa. 14:4, KM*) ve “RABB'in elinde bir altın kâse” (*Yer. 51:7; Vab. 18:16 ile karşılaştır*) olarak adlandırıyor. Antik tarihçi Herodot şehrin bolca altınla süslenmiş olduğunu söylüyor.

2. Gümüşten göğüs ve kollar Med–Pers krallığını temsil ediyor (mÖ 539–331). Gümüşün altından daha az değerli olması gibi, Med–Pers imparatorluğu hiçbir zaman Babil imparatorluğunun görkemine erişemedi. Ayrıca gümüş Perslileri temsil etmeye uygun bir simgeydi, çünkü Persler vergi sistemlerinde gümüşü kullanıyorlardı.

3. Tunçtan karın ve kalçalar Grek krallığını temsil ediyor (mÖ 331–168). Hezekiel 27:13 ayeti Greklerin tunç kaplarla ticaret yaptıklarını resmediyor. Grek askerler tunç zırhlarıyla tanınırlardı. Miğferleri, kalkanları ve savaş bal-taları piringtendi. Herodot, Mısırlı 1. Psamtik'in Grek korsanların istilasında “tunçtan insanların denizden gelişini” bildiren kehanetin yerine gelişini gördüğünü anlatır.

4. Demirden bacaklar yerinde olarak Roma'yı temsil ediyor (mÖ 168–MS 476). Daniel'in açıkladığı gibi, demir, önceki krallıkların hepsinden daha uzun ömürlü olan Roma İmparatorluğu'nun ezici gücünü temsil ediyordu. Demir bu imparatorluğu temsil etmek için mükemmel bir madendi.

5. Bir kesimi demirden, bir kesimi kilden ayaklar bölünmüş Avrupa'yı temsil ediyor (MS 476–Mesih'in İkinci Gelişi). Demirle kilin karışımı, Roma İmparatorluğu dağıldıktan sonra gerçekleşenleri uygun bir şekilde resmediyor. Kraliyet aileleri arası evliliklerle sağlanan ittifaklardan bugünkü Avrupa Birliği'ne kadar, Avrupa'yı birleştirmek için pek çok girişimde bulunulmuş olsa da, ayrılık ve uyuşmazlık galip geldi ve bu peygamberlik sözüne göre Allah ebedi krallığı kurana kadar da böyle kalacak.

Taş

Daniel 2:34, 35, 44, 45 ayetlerini oku. Bu ayetler dünyamızın nihai kaderi hakkında bize ne öğretiyor?

Düşün odağında “son günlerde” neler olacağı var (Dan. 2:28, KM). Ne kadar güçlü ve zengin olurlarsa olsunlar, madenden (ve kilden) krallıklar, taştan krallığın kuruluşuna bir giriş olmaktan öte değiller. Madenler ve kil bir dereceye kadar insan üretimi olabilecekken, düştüğü taşa insan eli değmemiştir. Başka bir deyişle, önceki krallıkların hepsi nihayetinde son bulsa da, taşın temsil ettiği krallık sonsuza kadar varlığını sürdürecektir. Bu durumda, kaya mecazi genellikle Allah’ı simgelediğine göre (örneğin, Yas. 32:4, 1Sa. 2:2, Mez. 18:31), aynı şekilde taş da Mesih’i temsil ediyor olabilir (Mez. 118:22; 1Pe. 2:4, 7). Dolayısıyla, Allah’ın ebedi krallığının kuruluşunu temsil etmek için taştan daha uygun bir simge yoktur.

Bazıları, taştan krallığın İsa’nın dünyevi hizmeti sırasında kurulduğunu ve müjdenin yayılmasının Allah’ın krallığının tüm dünyaya egemen olduğunun bir göstergesi olduğunu savunuyorlar. Fakat taştan krallık ancak dört ana krallık düştükten ve insanlık tarihi heykelin ayakları ve parmaklarıyla temsil edilen bölünmüş krallıklar zamanına ulaştıktan sonra ortaya çıkıyor. Bu gerçek peygamberlik sözünün birinci yüzyılda yerine gelmiş olma ihtimalini devre dışı bırakıyor, zira İsa’nın dünyevi hizmeti dördüncü krallık olan Roma’nın egemenliği sırasında gerçekleşti.

Fakat taş bir dağa dönüşüyor. Yani, “heykele çarpan taşta büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu” (Dan. 2:35). Böyle bir dağ, Eski Ahit zamanında Allah’ın dünyevi krallığının somut temsili olan tapınağın bulunduğu Siyon Dağı’nı hatırlatıyor. İlginç şekilde, dağdan kesilen taşın kendisi de dağa dönüşüyor. Ayete göre halihazırda var olan bu dağ, büyük ihtimalla Mesih’in Kendi ebedi krallığını kurmak üzere içinden çıkıp geleceği göksel Siyon’a, göksel tapınağa işaret ediyor. Gökten gelecek olan Yeruşalim’de ise (Va. 21:1–22:5) bu krallık nihai biçimde yerine gelecek

Daniel 2. bölüm şimdiye kadar tüm krallıklarda doğruydur. O halde, buradaki son krallığın, yani Allah’ın ebedi krallığının gelişine dair peygamberlik sözüne güvenmek neden mantıklı ve akılcıdır? Bu peygamberlik sözüne *inanmamak* neden çok mantıksızdır?

EK ÇALIŞMA: Daniel 2. bölümdeki heykelin, mali güçle ilgili madenler olan altından ve gümüşten olmasına dikkat etmek yol göstericidir. Heykel aynı zamanda silah ve alet yapımında kullanılan tunçtan ve demirden, ayrıca eski dünyada kültürel ve evsel amaçlar için kullanılan kilden yapılmıştır. Dolayısıyla, heykel insanlığın ve onun başarılarının canlı bir tasviridir. Heykelin belirgin vücut bölümleri birbirini izleyen dünya krallıklarını ve insanlık tarihinin son günlerinde hüküm sürecek olan son uyumsuzluğu en uygun şekilde aktarıyor. Fakat, taşın “insan eli”yle yapılmamış (*Dan. 2:45*) olduğunun bilhassa tasvir edilmesi, bu geçici dünyayı ve onun tüm insani başarılarını bekleyen doğüstü sonun güçlü bir hatırlatıcısı.

Her ne kadar “insanlık tarihi insanın çıplak gözüne kuvvetlerin ve karşı kuvvetlerin karmaşık bir etkileşimi gibi görünse de... Daniel bize tüm bunların arkasında Allah’ın olduğuna ve yukarıdan bakarak en iyi gördüğüne ulaşmak için onun içinde yol aldığına dair güvence veriyor.”—William H. Shea, *Daniel: A Reader’s Guide [Daniel: Okuyucu Rehberi]* (Nampa, ID: Pacific Press, 2005), s. 98.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Dünyadaki tüm bu kargaşa ve ızdırabın içinde, Allah’ın her şeyi mutlak şekilde denetiminde tuttuğunu ve görkemli sonucuna ulaştıracağını bilmek ne kadar iyi. O zamana kadar, bu düşkün dünyadaki ızdırabı hafifletmek için yapılabilecek tüm iyiliğin yapılmasında bizim görevimiz nedir?
- ❷ Daniel ve sürgünlerin, kendi halklarına büyük zarar vermiş olan putperest bir önderle bu kadar yakın ve görünürde sadakatle çalışmasını nasıl açıklayabiliriz?
- ❸ Gördüğümüz gibi, bazıları el değmeden kesilmiş olan taşın müjdenin dünyaya yayılmasına işaret ettiğini ileri sürmüştür. Bunun doğru olamayacağını gösteren birkaç sebep var, bunlardan biri de Daniel 2:35 ayetinde belirtilen, taşın önceki ulusları ezeceği ve “rüzgarın hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdüğü.” Bu Çarmıh’tan sonra gerçekleşmedi. Üstelik, taşın krallığı kiliseyle özdeşleştirme girişimlerinden bazıları, taşın krallığın diğer tüm insan egemenliği biçimlerinin yerine geçeceğini dikkate almıyor. Bu tüm dünyayı kapsayan bir krallık. Dolayısıyla, bu peygamberlik rüyasının doruğu olarak resmedilen süreci yalnızca İsa’nın ikinci gelişi başlatabilir. Öyleyse, zamanın sonunda taşın yaptığı şeyin tek mantıklı yorumu neden İsa’nın ikinci gelişidir?